31986L0280

L 181/16 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1986 7 4

TARYBOS DIREKTYVA
1986 m. birželio 12 d.
dėl tam tikrų pavojingų medžiagų, įtrauktų į Direktyvos 76/464/EEB priedo I sąrašą, išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų

(86/280/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į 1976 m. gegužės 4 d. Tarybos direktyvą 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenis išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos [1] ir ypač į jos 6 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą [2],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [3],

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [4],

kadangi siekiant apsaugoti Bendrijos vandenis nuo tam tikrų pavojingų medžiagų keliamos taršos, Direktyvos 76/464/EEB 3 straipsniu įvedama išankstinių leidimų sistema, nustatanti tos direktyvos priedo I sąraše išvardintoms medžiagoms teršalų išleidimo normas; kadangi minėtos direktyvos 6 straipsnis numato, kad tokioms išleidimo normoms turi būti nustatytos ribinės vertės, o vandenims, į kuriuos tos medžiagos išleidžiamos – kokybės siektinos normos;

kadangi valstybės narės privalo taikyti ribines vertes, išskyrus atvejus, kai jos gali taikyti kokybės siektinas normas;

kadangi pavojingos medžiagos, kurioms taikoma ši direktyva, yra parinktos daugiausia pagal Direktyvos 76/464/EEB priimtus kriterijus;

kadangi dėl to, kad šias medžiagas į vandenis išleidžia ir tokiu būdu taršą kelia daug įmonių, yra būtina priklausomai nuo pramonės tipo tokioms nuotekoms nustatyti konkrečias ribines vertes, o vandenims, į kuriuos tos medžiagos yra išleidžiamos, – kokybės siektinas normas;

kadangi ribinių verčių ir kokybės siektinų normų tikslas – panaikinti taršą įvairiuose vandenyse, kurie gali būti užteršti tokiomis išleidžiamomis medžiagomis;

kadangi tokias ribines vertes ir kokybės siektinas normas reikia nustatyti nurodytu tikslu, o ne dėl to, kad būtų galima parengti vartotojų apsaugos taisykles ar vandenų kilmės produktų prekybos taisykles;

kadangi tam, kad valstybės narės galėtų parodyti, jog vykdo kokybės siektinas normas, apie kiekvieną parinktą ir taikomą kokybės siektiną normą turėtų būti numatyta pranešti Komisijai;

kadangi valstybės narės turėtų stengtis užtikrinti, kad pagal šią direktyvą priimtos priemonės nedidintų dirvožemio ar oro taršos;

kadangi, be to, siekiant veiksmingai įgyvendinti šią direktyvą, valstybės narės turi numatyti vandenų, į kuriuos išleidžiamos medžiagos, monitoringą; kadangi Direktyva 76/464/EEB nenumato įgaliojimų tokiam monitoringui įvesti; kadangi Sutartyje konkretūs įgaliojimai nenumatyti, reikia remtis jos 235 straipsniu;

kadangi tam tikriems svarbiems šių medžiagų keliamos taršos šaltiniams, kuriems netaikomos Bendrijos ribinės vertės ar nacionalinės teršalų išleidimo normos, turėtų būti sukurtos specialios programos taršai panaikinti; kadangi tokių įgaliojimų Direktyvoje 76/464/EEB nėra numatyta; kadangi dėl to, kad konkrečių įgaliojimų Sutartyje nenumatyta, reikia remtis jos 235 straipsniu;

kadangi požeminiam vandeniui ši direktyva gali būti netaikoma, nes jiems taikoma Direktyva 80/68/EEB [5];

kadangi siekiant veiksmingai įgyvendinti šią direktyvą, svarbu, kad Komisija kas penkerius metus Tarybai atsiųstų lyginamąjį vertinimą, kaip valstybės narės ją įgyvendina;

---

[1] OL L 129, 1976 5 18, p. 23.
[2] OL C 70, 1985 3 18, p. 15.
[3] OL C 120, 1986 5 20.
[4] OL C 188, 1985 7 29, p. 19.
[5] OL L 20, 1980 1 26, p. 43.

kadangi ši direktyva turi būti pakeista ir papildyta pagal Komisijos pasiūlymus ir mokslo žinias apie minėtų medžiagų nuodingumą, patvarumą ir kaupimąsi gyvuose organizmuose bei nuosėdose arba geriausias prieinamas technikos priemones; kadangi būtina šia direktyva numatyti papildomas priemones kitų pavojingų medžiagų atžvilgiu ir jos priedų turinio pakeitimus,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Ši direktyva

— pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 1 dalį nustato išmetamų teršalų, minimų 2 straipsnio a punkte, išleidimo su nuotekomis iš pramonės įmonių, kaip apibrėžta 2 straipsnio e punkte, normų ribines vertes,

— pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 2 dalį nustato kokybės siektinas normas vandenims, į kuriuos išleidžiamos šios direktyvos 2 straipsnio a punkte minimos medžiagos,

— pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnį 4 dalį nustato terminus, kada turi būti pradėtos vykdyti valstybių narių kompetentingų institucijų išduotuose leidimuose nurodytos sąlygos dėl išleidžiamų teršalų,

— pagal Direktyvos 76/464/EEB 12 straipsnio 1 dalį nustato pamatinius matavimo metodus, leidžiančius nustatyti šios direktyvos 2 straipsnio a punkte minimų medžiagų kiekį nuotekose ir vandenyse,

— pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalį nustato monitoringą,

— reikalauja, kad valstybės narės bendradarbiautų, kai nuotekos teršia ne vienos, o kelių valstybių narių vandenis,

— reikalauja, kad valstybės narės sudarytų programas, siekiančias vengti ar visai panaikinti taršą iš 5 straipsnyje minimų šaltinių,

— I priede numato bendrąsias nuostatas, kurios taikomos visoms 2 straipsnio a punkte minimoms medžiagoms ir yra ypač susijusios su teršalų išleidimo normų ribinėmis vertėmis (A dalis), kokybės siektinomis normomis (B dalis) ir matavimo pamatiniais metodais (C dalis),

— II priede nustato specialias nuostatas, kurios išplečia ir papildo nurodytas dalis atskirų medžiagų atžvilgiu.

2. Ši direktyva taikoma vandenims, minimiems Direktyvos 76/464/EEB 1 straipsnyje, išskyrus požeminius vandenis.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

a) „medžiagos“ reiškia

tokias pavojingas medžiagas, priklausančias medžiagų kategorijoms ir grupėms, įrašytoms į Direktyvos 76/464/EEB priedo I sąrašą, kurios nurodytos šios direktyvos II priede;

b) „ribinės vertės“ reiškia

vertes, nurodytas II priedo A dalyje, taikomas a punkte nurodytoms medžiagoms;

c) „kokybės siektinos normos“ reiškia

II priedo B dalyje nurodytus reikalavimus, taikomus a punkte nurodytoms medžiagoms;

d) „medžiagų apdorojimas“ reiškia

bet kurį pramoninį procesą, susijusį su a punkte minimų medžiagų gamyba, perdirbimu ar panaudojimu, arba bet kurį kitą pramoninį procesą, kuriame tokios medžiagos yra absoliučiai būtinos;

e) „pramonės įmonė“ reiškia

įmonę, kurioje apdorojamos a punkte minimos medžiagos ar bet kurios kitos medžiagos, kurių sudėtyje yra a punkte minimų medžiagų;

f) „esama įmonė“ reiškia

pramonės įmonę, kuri veikia praėjus 12 mėnesių nuo pranešimo apie šią direktyvą dienos arba atitinkamais atvejais praėjus 12 mėnesių po šią direktyvą pakeičiančios ir su tokiomis įmonėmis susijusios direktyvos pranešimo;

g) „nauja įmonė“ reiškia:

— bet kurią įmonę, kuri pradeda veikti praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo pranešimo apie šią direktyvą dienos arba atitinkamais atvejais praėjus daugiau kaip 12 mėnesių po šią direktyvą pakeičiančios ir su tokiomis įmonėmis susijusios direktyvos pranešimo,

— esamą pramonės įmonę, kurios pajėgumai apdoroti tokias medžiagas yra smarkiai padidinti praėjus daugiau kaip 12 mėnesių nuo pranešimo apie šią direktyvą dienos arba atitinkamais atvejais daugiau kaip 12 mėnesių po šią direktyvą pakeičiančios ir su tokiomis įmonėmis susijusios direktyvos pranešimo.

3 straipsnis

1. Ribinės vertės, terminai, kada reikia pradėti laikytis ribinių verčių, ir nuotekų monitoringo tvarka yra nustatyti priedų A dalyje.

2. Ribinės vertės paprastai taikomos ten, kur 2 straipsnio (a) punkte minimų medžiagų turinčios nuotekos išleidžiamos iš pramonės įmonės.

Jei tam tikrų medžiagų atveju būtų reikalinga nustatyti kitas vietas, kuriose turėtų būti taikomos ribinės vertės, tokios vietos turi būti išvardytos II priede.

Kai tokių medžiagų turinčios nuotekos valomos už pramonės įmonės ribų joms šalinti skirtoje valymo įmonėje, valstybės narės gali leisti ribines vertes taikyti toje vietoje, kur nuotekos išleidžiamos iš valymo įmonės.

3. Direktyvos 76/464/EEB 3 straipsnyje minimų leidimų nuostatos turi būti tokios pat griežtos kaip ir šios direktyvos priedų A dalyje išdėstytos nuostatos, išskyrus atvejus, kai valstybė narė laikosi Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalies pagal šios direktyvos priedų B dalį.

Leidimus būtina peržiūrėti bent kas ketverius metus.

4. Nepažeisdamos savo prievolių pagal 1, 2 ir 3 dalis ir Direktyvos 76/464/EEB nuostatų, valstybės narės gali išduoti leidimus naujoms įmonėms tik tada, jei toms įmonėms taikomos normos atitinka geriausias prieinamas technikos priemones taršai pagal minėtos direktyvos 2 straipsnį pašalinti arba neleidžia iškraipyti konkurencijos.

Kokį metodą valstybė narė betaikytų, kai numatomos priemonės dėl techninių priežasčių neatitinka geriausių prieinamų technikos priemonių, ji prieš išduodama leidimą pateikia Komisijai įrodymus, pagrindžiančius tokias priežastis.

Komisija nedelsiant tokius įrodymus persiunčia kitoms valstybėms narėms ir kuo greičiau visoms valstybėms narėms atsiunčia pranešimą, išdėstydama savo nuomonę apie antrojoje pastraipoje minimą nukrypti leidžiančią nuostatą. Jei reikia, kartu ji pateikia Tarybai atitinkamus pasiūlymus.

5. Pamatinis tyrimo metodas, taikytinas nustatant 2 straipsnio a punkte minimas medžiagas, aprašytas II priedo C dalyje. Kiti metodai gali būti naudojami su sąlyga, jei tokių metodų aptikimo riba, tikslumas ir patikimumas yra neprastesnis, kaip ir metodų, nurodytų II priedo C dalyje.

6. Valstybės narės užtikrina, kad pagal šią direktyvą taikomos priemonės nepadidintų tokių medžiagų keliamos taršos kitoje aplinkoje, ypač dirvožemyje ir ore.

4 straipsnis

Atitinkamos valstybės narės yra atsakingos už vandenų, į kuriuos išleidžiamos nuotekos iš pramonės įmonių ir kitų svarbesnių šaltinių, monitoringą.

Kai nuotekos teršia ne vienos, o kelių valstybių narių vandenis, tos valstybės narės turi bendradarbiauti, derindamos monitoringą.

5 straipsnis

1. Medžiagoms, kurios konkrečiai minimos II priede, valstybės narės sudaro specialias programas, kuriomis būtų siekiama išvengti ar pašalinti šių medžiagų keliamą taršą iš šaltinių (įskaitant grupinius ir pasklidusius šaltinius), kuriems netaikomos Bendrijos ribinės vertės taisyklės ar nacionalinės teršalų normos.

2. Programose turi būti numatomos tinkamiausios priemonės ir būdai, kuo pakeisti bei kaip sulaikyti ir (ar) perdirbti 1 dalyje minimas medžiagas.

3. Specialios programos turi būti įgyvendintos ne vėliau kaip praėjus penkeriems metams nuo pranešimo apie direktyvą, taikomą konkrečiai toms medžiagoms, dienos.

6 straipsnis

1. Komisija, remdamasi informacija, kurią jai paprašius, teikia valstybės narės pagal Direktyvos 76/464/EEB 13 straipsnį, atlieka lyginamąjį vertinimą, kaip valstybės narės įgyvendina šią direktyvą. Informacijoje pirmiausia nurodoma:

— duomenys apie leidimuose nustatytas medžiagų išleidimo normas,

— į 1 straipsnio 2 dalyje minimus vandenis išleidžiamų medžiagų inventorinis sąrašas,

— kaip laikomasi ribinių verčių ar kokybės siektinų normų, išdėstytų II priedo A ir B dalyse,

— vandenų, kuriuos teršia išleidžiamos nuotekos, 4 straipsnyje minimo monitoringo rezultatai,

— 5 straipsnyje minimos specialiosios taršos vengimo ar pašalinimo programos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minimą lyginamąjį vertinimą Komisija siunčia Tarybai kas penkerius metus, o pirmą kartą – praėjus ketveriems metams po šios direktyvos pranešimo.

3. Jei pasikeičia mokslo žinios apie 2 straipsnio a punkte minimų medžiagų toksiškumą, patvarumą ir kaupimąsi gyvuose organizmuose ir nuosėdose, arba jei patobulėja geriausios prieinamos technikos priemonės, Komisija pateikia Tarybai atitinkamus pasiūlymus prireikus sugriežtinti ribines vertes ir kokybės siektinas normas arba nustatyti papildomas ribines vertes ir papildomas kokybės siektinas normas.

7 straipsnis

1. Valstybės narės priima nuostatas, kurios, įsigaliojusios iki 1988 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus tuojau po jų priėmimo.

8 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1986 m. birželio 12 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

P. WINSEMIUS

I PRIEDAS

BENDROSIOS NUOSTATOS

Šis priedas padalintas į tris dalis, kuriose išdėstytos bendrosios nuostatos, taikytinos visoms atitinkamoms medžiagoms.

— A: išleidžiamų teršalų normų ribinės vertės,

— B: kokybės siektinos normos,

— C: matavimų pamatiniai metodai.

Bendrosios nuostatos II priede išplėstos ir papildytos specialiomis nuostatomis, taikytinoms atskiroms medžiagoms.

A DALIS

Ribinės vertės, terminai, nuo kada reikia pradėti jų laikytis, ir nuotekų monitoringas

1. Ribinės vertės ir nustatytos datos, kada reikia pradėti jų laikytis, išdėstytos II priedo A dalyje skirtingų rūšių pramonės įmonėms.

2. Išleistų medžiagų kiekiai išreiškiami per tą patį laiką pramonės įmonėje pagamintų, apdorotų ar panaudotų medžiagų kiekiais arba, laikantis Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 1 dalies, kitokiu parametru, būdingu atitinkamai veiklai.

3. Ribines vertes pramonės įmonėms, kurios išleidžia 2 straipsnio a punkte minimas medžiagas ir kurios nėra paminėtos II priedo A dalyje, Taryba nustatys, jei bus reikalinga, vėliau. Tuo tarpu valstybės narės turi savarankiškai pagal Direktyvą 76/464/EEB nustatyti tokių medžiagų išleidimo normas. Nustatant tokias normas, reikia atsižvelgti į geriausias prieinamas technikos priemones, be to jos negali būti mažiau griežtos negu lengviausiai palyginamos ribinės vertės, išdėstytos II priedo A dalyje.

   Ši pastraipa taip pat turi būt taikoma, kai pramonės įmonė vykdo veiklą, kuriai nėra numatytos II priedo A dalyje išdėstytos ribinės vertės ir kuri gali tapti 2 straipsnio a dalyje minimų išleidžiamų teršalų šaltiniu.

4. II priedo A dalyje atitinkamoms pramonės įmonėms yra pateiktos ribinės vertės, išreikštos kaip koncentracija, kurių iš principo viršyti negalima. Kai ribinės vertės, išreikštos didžiausia koncentracija, yra ne vienintelės taikomos vertės, jos niekada negali būti didesnės už ribines vertes, išreikštas svoriu, padalytu iš vandens poreikio vienam elementui, būdingam taršai. Tačiau kadangi šių medžiagų koncentracija nuotekose priklauso nuo vandens kiekio, kuris įvairiose įmonėse ir procesuose yra skirtingas, būtina visais atvejais laikytis ribinių verčių, išreikštų išleidžiamų medžiagų svorio santykiu su II priedo A dalyje nurodytai veiklai būdingais parametrais.

5. Būtina nustatyti monitoringą, kad galima būtų tikrinti, ar 2 straipsnio a punkte minimų medžiagų išleidimas atitinka normas.

   Toks monitoringas turi numatyti mėginių ėmimo ir tyrimo tvarką, nuotekų srauto ir apdorojamų medžiagų matavimą arba, jei įmanoma, taršą keliančios veiklos, nurodytos II priedo A dalyje, būdingų parametrų matavimą.

   Ypač jei apdorojamų medžiagų kiekio nustatyti neįmanoma, monitoringas gali būti vykdomas pagal medžiagų kiekį, imamą kaip gamybos pajėgumų, kuriais paremtas išduotas leidimas, tam tikra funkcija.

6. Imamas tipiškas 24 valandų periodo nuotekų mėginys. Per mėnesį išleidžiamų medžiagų kiekis apskaičiuojamas pagal išleidžiamų medžiagų dienos kiekį.

Tačiau II priede gali būti nustatytos tam tikrų medžiagų kiekybinės ribos, žemiau kurių valstybės narės gali taikyti supaprastintą monitoringą.

7. 5 paragrafe numatyti mėginiai paprastai imami ir srauto matavimai atliekami tose vietose, kur taikomos 3 straipsnio 2 dalyje numatytos ribinės vertės.

Tačiau kai būtina užtikrinti, kad matavimai atitiktų priedų C dalies reikalavimus, valstybė narė gali leisti mėginius imti ir srautą matuoti kitoje vietoje, esančioje prieš tą vietą, kur taikomos ribinės vertės, su sąlyga, kad:

— matuojant atsižvelgiama į visas iš įmonės išleidžiamas nuotekas, kurios gali būti užterštos atitinkama medžiaga,

— reguliarūs patikrinimai rodo, kad matavimų duomenys tipiškai atspindi išleidžiamus kiekius tose vietose, kur taikomos ribinės vertės, arba visuomet yra didesni.

B DALIS

Kokybės siektinos normos, terminai, nuo kada reikia pradėti jų laikytis, ir jų laikymosi monitoringas

1. Toms valstybėms narėms, kurios pasirenka Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalyje numatytą išimtį, teršalų išleidimo normos, kurias pagal tos direktyvos 5 straipsnį jos privalo nustatyti ir taikyti, turi būti nustatytos taip, kad teritorijoje, kurią teršia išleidžiamos 2 straipsnio a punkte minimos medžiagos, būtų laikomasi pagal žemiau nurodytas šio straipsnio 2 ir 3 dalis nustatytos atitinkamos kokybės siektinos normos ar normų. Kompetentinga institucija kiekvienu atveju nustato teršiamą teritoriją ir iš kokybės siektinų normų, nustatytų pagal 2 ir 3 dalis, išrenka tokią ar tokias siektinas normas, kurios, jos nuomone, yra būtinos, atsižvelgiant į teritorijos paskirtį ir tai, kad šios direktyvos pagrindinis tikslas – panaikinti bet kokią taršą.

2. Siekiant panaikinti taršą, kaip apibrėžta Direktyva 76/464/EEB, ir laikantis jos 2 straipsnio, kokybės siektinos normos ir nustatytos datos, kada reikia pradėti jų laikytis, išdėstytos II priedo B dalyje.

3. Jei II priedo B dalyje nėra kitaip nurodyta, visos koncentracijos, vadinamos kokybės siektinomis normomis, reiškia per metus gautų duomenų aritmetinį vidurkį.

4. Kai vienoje teritorijoje vandenims taikomas ne vienas o daugiau kokybės siektinų normų, vandens kokybė turi atitikti visas siektinas normas.

5. Kiekvienam pagal šią direktyvą išduotam leidimui kompetentinga institucija nurodo detalias taisykles, monitoringą ir terminus, nuo kada reikia užtikrinti, kad būtų laikomasi kokybės siektinos normos ar normų.

6. Pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalį valstybės narės apie kiekvieną pasirinktą ir taikomą kokybės siektiną normą Komisijai praneša:

— nuotekų išleidimo vietas ir pasklidimo būdus,

— teritoriją, kur taikomos kokybės siektinos normos,

— mėginių ėmimo vietas,

— mėginių ėmimo dažnumą,

— mėginių ėmimo ir matavimo metodus,

— gautus duomenis.

7. Mėginiai turi būti imami pakankamai arti išleidimo vietos, kad jie tipiškai atspindėtų nuotekų teršiamoje teritorijoje esančių vandenų kokybę, taip pat mėginiai turi būti imami pakankamai dažnai, kad būtų galima pastebėti vandenyse vykstančius pokyčius, ypač atsižvelgiant į natūralius hidrologinių sąlygų svyravimus.

C DALIS

Matavimo pamatiniai metodai ir aptikimo riba

1. Šioje direktyvoje taikomi apibrėžimai yra pateikti 1979 m. spalio 9 d. Tarybos direktyvoje 79/869/EEB dėl matavimo metodų, mėginių ėmimo dažnumo ir geriamajam vandeniui imti skirtų paviršinių vandenų tyrimo valstybėse narėse ([1]).

2. Pamatiniai matavimo metodai, naudotini medžiagų koncentracijai nustatyti, ir aptikimo riba atitinkamai aplinkai yra išdėstyti II priedo C dalyje.

3. Aptikimo riba, metodo tikslumas ir patikimumas kiekvienai medžiagai yra nurodytas II priedo C dalyje.

4. Nuotekų srautas turi būti matuojamas ± 20 % tikslumu.

([1]) OL L 271, 1979 10 29, p. 44.

II PRIEDAS

SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

1. Susijusios su tetrachlormetanu.

2. Susijusios su DDT.

3. Susijusios su pentachlorfenoliu.

Šiame priede išvardytų medžiagų numeracija atitinka 129 medžiagų sąrašą, duotą 1982 m. birželio 22 d. Komisijos informaciniame pranešime Tarybai ([1]).

Jei ateityje į šį priedą būtų įtrauktos medžiagos, kurių nėra aukščiau minėtame sąraše, jos turi būti numeruojamos chronologine įrašymo tvarka, pradedant 130 numeriu.

I. **Specialiosios nuostatos, susijusios su tetrachloridu (Nr. 13)** ([2])

CAS Nr. 56-23-5 ([3])

([1]) OL C 176, 1982 7 14, p. 3.

([2]) 5 straipsnio nuorodos ypač taikomos, naudojant anglies tetrachloridą pramoninėse skalbyklose.

([3]) CAS (leidinio *Chemical Abstract Service*) numeris.

A (13) dalis: teršalų išleidimo normų ribinės vertės

Pramonės įmonės tipas (1) (2)	Vidurkis	Ribinės vertės (3)		Turi būti laikomasi nuo
		svoris	koncentracija	
1. Tetrachlormetano gamyba perchloravimo būdu	Mėnesio	a) plaunant: 40 g $CC1_4$ vienai tonai visų $CC1_4$ gamybos ir perchloravimo pajėgumų	1,5 mg/l	1988 1 1
		b) be plovimo: 2,5 g/tonai	1,5 mg/l	
	Dienos	a) plaunant: 80 g/tonai	3 mg/l	
		b) be plovimo: 5 g/tonai	3 mg/l	
2. Chlormetanų gamyba metano chlorinimo būdu (įskaitant chloro susidarymą aukšto slėgio elektrolizės būdu) ir iš metanolio	Mėnesio	10 g $CC1_4$ vienai tonai visų chlormetanų gamybos pajėgumų	1,5 mg/l	1988 1 1
	Dienos	20 g/tonai	3 mg/l	
3. Anglies chloridų ir fluoridų gamyba (4)	Mėnesio	–	–	–
	Dienos	–	–	–

(1) Iš visų pramonės įmonių, minimų I priedo A dalies 3 punkte, ypač atkreiptinas dėmesys į įmones, naudojančias anglies tetrachloridą kaip tirpiklį.

(2) Jei per metus išleidžiama ne daugiau kaip 30 kg teršalų, galima įvesti supaprastintą monitoringą.

(3) Kadangi anglies tetrachloridas yra lakus, tais atvejais kai vyksta procesas, kurio metu anglies tetrachlorido turinčios nuotekos juda atvirame ore, valstybės narės, siekdamos užtikrinti, kad būtų vykdomos 3 straipsnio 6 dalies nuorodos, turi reikalauti, kad ribinių verčių būtų laikomasi į aukštupio pusę nuo atitinkamos įmonės ir būtų atsižvelgiama į visus vandenis, kurie gali būti užteršti.

(4) Šiuo metu neįmanoma šiam sektoriui nustatyti ribines vertes. Taryba tokias ribines vertes priims vėliau remdamasi Komisijos pasiūlymu.

B (13) dalis: kokybės siektinos normos (1)

Aplinka	Kokybės siektinos normos	Matavimo vienetas	Turi būti laikomasi nuo
Vidaus paviršiniai vandenys Estuarijų vandenys Vidaus pakrančių vandenys, išskyrus estuarijų vandenis Teritoriniai vandenys	12	µg/l $CC1_4$	1988 1 1

(1) Nepažeidžiant Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalies, kai nėra sunku nuolatos vykdyti aukščiau nustatytą kokybės siektiną normą, galima įvesti supaprastintą monitoringą.

C (13) dalis: pamatinis matavimo metodas

1. Norint nustatyti anglies tetrachloridą nuotekose ir vandenyje, reikia naudoti dujų chromatografijos pamatinį matavimo metodą.

   Kai koncentracija yra mažesnė kaip 0,5 mg/l, būtina naudoti jautrų detektorių, o nustatymo riba (1) šiuo atveju yra 0,1 µg/l. Kai koncentracija didesnė kaip 0,5 mg/l, priimtina nustatymo riba (2) yra 0,1 mg/l.

2. Metodo tikslumas ir patikimumas turi būti ± 50 %, esant koncentracijai, dvigubai didesnei už nustatymo ribą (3).

II. **Specialiosios nuostatos, susijusios su DDT (Nr. 46)** (2) (3)

CAS Nr. 50-29-3 (4).

BE POKYČIŲ: DDT koncentracija vandenyse, nuosėdose, moliuskuose, vėžiagyviuose ir (arba) žuvyse laikui bėgant neturi smarkiau didėti.

A (46) dalis: teršalų išleidimo normų ribinės vertės (1) (2)

Pramonės įmonės tipas (3) (4)	Vidurkis	Ribinė vertė, išreikšta		Turi būti laikomasi nuo
		g/tonai pagamintos, apdorotos ar naudotos medžiagos	mg/l išleisto vandens	
DDT gamyba, įskaitant ir DDT maišymą toje pačioje vietoje	Mėnesio	8	0,7	1988 1 1
	Dienos	16	1,3	1988 1 1
	Mėnesio	4	0,2	1991 1 1
	Dienos	8	0,4	1991 1 1

(1) Geriausios prieinamos technikos priemonės įgalina naujoms įmonėms nustatyti DDT išleidimo standartus, žemesnius kaip 1 g/t pagamintos medžiagos.

(2) Remdamasi šios direktyvos diegimo patirtimi, Komisija pagal šios direktyvos 6 straipsnio 3 dalį tinkamu laiku Tarybai pateikia pasiūlymus nustatyti griežtesnes ribines vertes, kurios įsigaliotų iki 1994 m.

(3) Iš visų pramonės įmonių, minimų I priedo A dalies 3 punkte, ypač atkreiptinas dėmesys į įmones, maišančias DDT ne gamybos vietoje, ir į dikofolio gamybos pramonę.

(4) Jei per metus išleidžiama ne daugiau kaip 1 kg teršalų, galima taikyti supaprastintą monitoringą.

---

(1) Tam tikros medžiagos nustatymo riba ^{x}g yra mažiausias kiekis, kurį galima nustatyti mėginyje tam tikru darbo metodu, ir kuris yra šiek tiek didesnis už nulį.

(2) Izomerų suma 1,1,1-trichlor-2,2 bis(p-chlorfenil) etanas;
1,1,1-trichlor-2 (o-chlorfenil)-2-(p-chlorfenil) etanas;
1,1-dichlor-2,2 bis (p-chlorfenil) etilenas; ir
1,1-dichlor-2,2 bis (p-chlorfenil) etanas.

(3) 5 straipsnis taikomas DDT, jei yra nustatyti kiti šaltiniai, nenurodyti siame priede.

(4) Cas (leidinio *Chemical Abstract Service*) numeris.

B (46) dalis: kokybės siektinos normos

Aplinka	Kokybės siektinos normos	Matavimo vienetas	Turi būti laikomasi nuo
Vidaus paviršiniai vandenys	10 izomerui para-para-DDT	µg/l	1988 1 1
Estuarijų vandenys			
Vidaus pakrančių vandenys, išskyrus estuarijų vandenis	25 visam DDT		
Teritoriniai vandenys			

C (46) dalis: pamatinis matavimo metodas

1. Nustatant DDT nuotekose ir vandenyse naudotinas pamatinis metodas – dujų chromotografija gaudant elektronus po ekstrahavimo atitinkamo tirpiklio pagalba. Viso DDT nustatymo riba (1) yra apytikriai 4 µg/l vandenims ir 1 µg/l nuotekoms, priklausomai nuo mėginyje esančių pašalinių medžiagų.

2. Nustatant DDT nuosėdose ir organizmuose naudotinas pamatinis metodas – dujų chromotografija gaudant elektronus, atitinkamai paruošus mėginius. Nustatymo riba (1) – 1 µg/l.

3. Metodo tikslumas ir patikimumas turi būti ± 50 %, esant koncentracijai, dvigubai didesnei už nustatymo ribą (1).

III. **Specialiosios nuostatos, susijusios su pentachlorfenoliu (Nr. 102)** (2) (3)

CAS Nr. 87-86-5 (4)

BE POKYČIŲ: DDT koncentracija vandenyse, nuosėdose, moliuskuose, vėžiagyviuose ir (arba) žuvyse laikui bėgant neturi smarkiau didėti.

A (102) dalis: teršalų išleidimo normų ribinės vertės

Pramonės įmonės tipas (1) (2)	Vidurkis	Ribinė vertė, išreikšta		Turi būti laikomasi nuo
		g/produkcijos tonos/panaudojimo pajėgumų	mg/l išleisto vandens	
Natrio pentachlorfenato gamyba hidrolizuojant heksachlorbenzeną	Mėnesio	25	1	1988 1 1
	Dienos	50	2	1988 1 1

(1) Iš visų pramonės įmonių, minimų I priedo A dalies 3 punkte, ypač atkreiptinas dėmesys į įmones, gaminančias natrio pentachlorfenatą muilinimo būdu ir į įmones, gaminančias pentachlorfenolį chlorinimo būdu.

(2) Jei per metus išleidžiama ne daugiau kaip 3 kg teršalų, galima taikyti supaprastintą monitoringą.

(1) Tam tikros medžiagos nustatymo riba ^{x}g yra mažiausias kiekis, kurį galima nustatyti mėginyje tam tikru darbo metodu, ir kuris yra šiek tiek didesnis už nulį.

(2) Cheminis junginys 2,3,4,5,6-pentachloro-1-hidroksibenzenas ir jo druskos.

(3) 5 straipsnis taikomas pentachlorfenoliui, ypač kai pentachlorfenolis naudojamas medienos apdorojimui.

(4) CAS (leidinio *Chemical Abstract Service*) numeris.

B (102) dalis: kokybės siektinos normos

Aplinka	Kokybės siektinos normos	Matavimo vienetas	Turi būti laikomasi nuo
Vidaus paviršiniai vandenys Estuarijų vandenys Vidaus pakrančių vandenys, išskyrus estuarijų vandenis Teritoriniai vandenys	2	µg/l	1988 1 1

C (102) dalis: pamatinis matavimo metodas

1. Pentachlorfenoliui nuotekose ir akvatorijose nustatyti naudotinas pamatinis metodas – aukšto slėgio skysčių chromotografija ar dujų chromotografija gaudant elektronus po ekstrahavimo atitinkamo tirpiklio pagalba. Nustatymo riba (1) yra apytikriai 2 µg/l vandenims ir 0,1 µg/l nuotekoms.

2. Pentachlorfenoliui nuosėdose ir organizmuose nustatyti naudotinas pamatinis metodas – aukšto slėgio skysčių chromotografija ar dujų chromotografija gaudant elektronus, atitinkamai paruošus mėginius. Nustatymo riba (1) – 1 µg/l.

3. Metodo tikslumas ir patikimumas turi būti ± 50 %, esant koncentracijai, dvigubai didesnei už nustatymo ribą (1).

(1) Tam tikros medžiagos nustatymo riba ^{x}g yra mažiausias kiekis, kurį galima nustatyti mėginyje tam tikru darbo metodu, ir kuris yra šiek tiek didesnis už nulį.